

Назаров Олександр Іванович, к.т.н., доцент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, hefer64@ukr.net
Тимченко Олексій Ігорович, к.т.н., доцент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, timoha230@mail.ru
Цибульський Вадим Анатолійович, к.т.н., доцент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ТЕХНОЛОГІЇ ВИГОТОВЛЕННЯ ТА РЕМОНТУ АВТОМОБІЛІВ

Будь-яка діяльність вищого навчального закладу, будь-який об'єкт та будь-яке окреме рішення повинні сприяти досягненню головної мети - підвищенню ефективності освіти.

Нові економічні умови, зміни в структурі й діяльності, викликані цими умовами, падіння престижу деяких спеціальностей, зусилля конкуренції серед вузів на ринку праці й на ринку утворювальних послуг змушують утворювальні установи звернути серйозну увагу на підготовленість вузу зробити навчальні послуги з гарантованою якістю останніх.

Оцінка якості утворювальних послуг повинна вироблятися на основі якості підготовки фахівця. Ця підготовка характеризується не тільки оцінками в дипломі випускника вузу, але й об'єктивно оцінює дійсні знання студентів.

Тому найпершим завданням, на наш погляд, є вдосконалювання учбово-методичної роботи.

Для такого висновку існують наступні передумови:

- різке скорочення часу аудиторних занять;
- економічна ситуація в країні;
- різке скорочення обсягу годин з досліджуваних дисциплін при одночасному рості інформації, та інформаційних технологій ;
- недосконалість навчальних планів;
- практична відсутність роботи учбово-методичних комісій.

Для підготовки висококваліфікованого фахівця необхідно в процесі навчання забезпечити одержання якісних базових знань. Такі знання у нашому вузі повинна давати загальнотехнічна підготовка студента. Ця підготовка, як правило, завершується на третьому курсі навчання. Недолік такої підготовки полягає у тому, що під час навчання студент не тільки повинен одержати певний обсяг знань, але його ще треба навчити вчитися, просто навчити виділяти головне, що наприкінці процесу навчання буде тією базою, яка надалі, буде сприяти одержанню спеціальних знань.

Загальнотехнічний цикл дисциплін, завершується курсом «Основи технології виробництва та ремонту автомобілів», який не є прохідним при підготовці інженера, тому, що створює основи для спеціальної технологічної підготовки. Від якості засвоєння цієї дисципліни залежить подальша технологічна підготовка майбутнього фахівця.

При вивченні цього курсу студент пізнає не тільки абетку технології виготовлення та ремонту, але при цьому розвивається і технологічне мислення.

Студенти уперше знайомляться з якісною оцінкою технології, оптимізацією конструкції з енергетичних і кінематичних параметрах, стосовно до реальних машин, або їх вузлів. Виробляє практичні навички застосування методик рішень інженерних завдань. Визнає загальні підходи при створенні конструкцій, що відповідають поставленій меті.

Навчальні плани з дисциплін необхідно встановлювати більш раціонально.

Навчальні плани, які призначені до використання, обов'язково повинні проходити узгодження з усіма кафедрами, які беруть участь у навчальному процесі. При цьому зауваження кафедр повинні бути максимально задоволені.

Необхідно забезпечити доступність навчальних дисциплін. Так у курсі «Основи технології виробництва та ремонту автомобілів» використовується інформація, одержувана студентами на всіх попередніх загальнотехнічних дисциплінах. При теоретичному і практичному вивченні даного курсу необхідні знання, наприклад, з матеріалознавства, електротехніки і так далі. А цю інформацію, студент отримує вже після вивчення курсу «Основи технології виробництва і ремонту автомобілів». Тут чітко простежується відсутність роботи методичних комісій.

В іншому випадку в курсі «Основи технології виробництва і ремонту автомобілів» 10% часу використовується на ознайомлення студентів з інформацією, яку вони повинні отримувати з інших дисциплін.

При існуючому різкому скороченні навчального часу аудиторних занять, що ми маємо в цей час, доцільно переглядати методику читання лекцій, методику проведення практичних занять. По-перше, необхідно якнайбільше використовувати можливості розмножувальної техніки. Треба більше випускати конспектів лекцій, методичних вказівок для проведення практичних занять. При цьому, наприклад, у конспектах лекцій викладати повний обсяг матеріалу, а на лекціях читати тільки основи його, пояснюючи студентам базисні знання по досліджуваним курсам. А інший матеріал студент повинен самостійно вивчити й відзвітуватися за нього при контролі знань. Практичні заняття варто проводити з використанням методики проблемного навчання, коли студентові надається можливість самостійно вирішувати проблемні завдання, на прикладі ігрових ситуацій.

На наш погляд, виконання цих завдань дозволить підняти якість підготовки фахівців, що є одним з визначальних факторів у завоюванні ринку освітніх послуг.

Література

1. Булонський процес: документи /Європ. Ун-т; Уклад.: З.І. Тимошенко, А.М. Грехов, Ю.А., Гапон та ін. – К.: Вид-во Європ. Ун-т, 2004.-169 с.
2. Булонський процес: нормативно-правові документи / Європ. Ун-т; Уклад.: З.І. Тимошенко, І.Г. Оніщенко, А.М. Грехов, Ю.А. та ін. – К.: Вид-во Європ. Ун-т, 2004.-102 с.